

populariserende kursus afholdt af det schweiziske operationsanalysekab. Det behandler vel stort set de formelle beslutningsmodeller, man plejer at omtale som risiko- og usikkerhedsmodeller. Hæftet er en sober oversigt på relativt populært plan over det, der i dag undervises i på dette felt. Men i Schweiz har man åbenbart lige så få eksempler på anvendt nytteteori som i de fleste andre civiliserede lande. Men spilteorien er jo sjov.

U. Narayan Bhat, A Study of the Queueing Systems M/G/1 and GI/M/1, 1968, 78 sider.

Dette er en mere teknisk rapport baseret på en doktordisputats fra 1964. Forfatteren siger, at et kopproblem kan gives tre beskrivelser: 1) adfærdsproblemer i systemet, 2) statistiske optimeringsproblemer forbundet med en analyse af systemet og 3) systemets optimeringsproblemer. I denne fremstilling anlægges navnlig synspunkt 2. Det anvendes på en beskrivelse af et system med een ekspedient og to forskellige ankomst- og betjeningsfordelinger. Den første er Poissonfordelte ankomster og generelle betjeningstider, den anden er generelle uafhængige ankomster og eksponentialfordelte betjeningstider.

Werner Popp, Einführung in die Theorie der Lagerhaltung, 1968, 173 sider.

Popp har gennem mange år drevet forskning og undervisning på elementært og videregående plan i og om problemer, der lader sig afbilde på lagermodeller.

Hans lagerteori starter ved begyndelsen og går ret langt ind i vor viden om lagermodeller. Det er en pædagogisk fremstilling, men mærkværdigvis anvender forfatteren sig ikke meget af egentlige empiriske eksempler.

Bogen er anvendelig som udgangspunkt

for opgaveskrivning ved handelshøjskolerne på både HA- og HD-niveau. For praktikerne findes der bedre fremstillinger.

Aaron Strauss, An Introduction to Optimal Control Theory, 1968, 153 sider.

Forfatteren indleder med at sige, at denne fremstilling af optimal styreteori henvender sig til begynderen. Det er sikkert rigtigt, men man kan begynde på flere udgangspunkter, akkurat som man gør, når man kører Monte Carlo-løb. Forfatterens udgangspunkt er – iøvrigt som Bhat's – ikke civiløkonomens. Det er holdt i det abstrakte matematiske styre-sprog.

H. P. Künzi, O. Müller und E. Nievergelt, Einführungskursus in die dynamische Programmierung, 1968, 103 sider.

Efter forfatterens intentioner skal dette være et blandet erhvervsøkonomisk og operationsanalytisk kursus i dynamisk programmering. Og det er det faktisk. Det karakteristiske ved netop denne fremstilling er en praktisk eksemplificering af hvert trin i metodeopbygningen. Der gives eksempler fra produktionsplanlægning, trafikplanlægning, lagerplanlægning og valg af optimalt beslutningstidspunkt. For at nævne nogle af direkte erhvervsøkonomisk interesse. Det er en glidende indførelse i den – for erhvervsøkonomer erfaringsmæssigt – vanskelige dynamiske programmerings kunst og teknik.

De første hæfter i denne serie giver gode løfter. Vi får åbenbart et ret instruktivt europæisk præget undervisningsmateriale til en overkommelig pris.

Einführung in die Methode Branch and Bound, herausgegeben von F. Weinberg, 1968, 159 sider.

Redaktørens navn giver een associationer, som stemmer sindet mildt og gør det modtageligt for lidt af hvert. I dette hæfte